

Posudek diplomové práce

Název: **Obraz holokaustu v narativech a „místech paměti“**

Autorka: **Bc. Dagmar Grešlová**

Fakulta humanitních studií UK, Katedra obecné antropologie, Praha 2008, 93 s.

Vedoucí práce: PhDr. Martin Korčok

Předložená diplomová práce Bc. Dagmar Grešlové *Obraz holokaustu v narativech a „místech paměti“* je přehledně rozčleněna do sedmi kapitol (včetně úvodu a závěru) a logicky strukturovaných tematických podkapitol. Oceňuji práci autorky se současnou odbornou literaturou (z převážné míry s literaturou zahraniční a cizojazyčnou) vážící se k tématu, a polemiku, kterou s jednotlivými autory a jejich koncepty ve své práci logicky a inspirativně rozvíjí.

Dagmar Grešlová se ve své diplomové práci zabývá tématem reflexe holokaustu a jeho obrazem, a to jak v narativech přeživších pamětníků, tak charakterem obrazu konstruovaného v tzv. místech paměti. V případě tzv. „míst paměti“ se autorka inspirovala konceptem sociálního vědce Pierra Nory, dále čerpá a rozvíjí teze Jamese Younga týkající se proměňujících se reprezentací holokaustu v památnících, v neposlední řadě upozorňuje na základě tezí dalších odborníků na kontextuálnost a sociální podmíněnost paměti a jejich interpretací. Zabývá se místy spjatými s událostmi holokaustu, jejich statusem, významem, proměnou, motivacemi zřizovatelů a provozovatelů památníků holokaustu. Výstižně zde autorka pracuje s obrazem, který místa zasvěcená připomínání a zprostředkovávání holokaustu prezentují, konstruují a mají za cíl předávat.

Dagmar Grešlová postupuje ve své diplomové práci logicky a pečlivě. Deklaruje v úvodu svůj jasný cíl, reflektuje svoji roli a pozici ve výzkumu, a v debatě o holokaustu. Jasně formuluje témata a přístupy, které při svém výzkumu volí (zároveň svůj výběr vysvětluje a logicky odůvodňuje), čímž jí vyvstávají dvě klíčová témata, která následně v práci důkladně rozebírá a argumentuje. Prvním zkoumaným celkem jsou narativy – jak je autorka výstižně charakterizuje: „nehmotní aktéři“ debaty o holokaustu – a druhým významným celkem jsou místa paměti – která nazývá „materiálními aktéry“ vstupujícími nemenší měrou do debaty o holokaustu. Zde bych rád vyzdvihl výběr a specifikaci autorky. Tím, že uchopuje tato dvě témata, a chápe je jakožto dva protipóly (materialita versus nemateriální svědectví), které se ovšem navzájem doplňují, nastiňuje nový a zajímavý způsob přístupu k debatě o holokaustu.

Na tomto místě bych rád zdůraznil, že rozsáhlou a pečlivou analýzu narativů holokaustu, kterou ve své práci autorka předkládá, byla schopna kvalitně zpracovat také převážně díky faktu, že interview s pamětníky sama dlouhodobě pořizovala a zaznamenávala. Osobní přístup a samostatnost při výzkumu se pozitivně promítá do obsahové a narativní analýzy. Předložený a

analyzovaný vzorek (57 mnohahodinových biografických interview) považuji z metodologického hlediska za dostatečný. Množství zkoumaných narativů umožnilo komparaci a poskytlo autorce materiál pro obsahovou a narativní analýzu a pro vysledování, popis a rozbor jednotlivých tematických polí a klíčových témat. Díky dlouhodobému působení v oboru, zde argumentačně prokázané znalosti klíčové odborné literatury k tématu, nastudovaným nejnovějším současným materiálům a polemikám, je možno práci považovat za skutečně přínosnou pro neustále se vyvíjející debatu o holokaustu.

Práci Dagmar Grešlové doporučuji k obhajobě, hodnotím výborně a navrhuji 38 bodů.

V Bratislavě 12. června 2008

PhDr. Martin Korčok
vedoucí diplomové práce